

kan komme til at spise deres Maaltider ved *egget* Bord i deres *egen* Stue ved deres *egen* rene Dug med deres *egen*, af deres private Smag prægede, Service. —

I Kælderen indrettes et „Middagskøkken“, dvs. et Køkken, der mod en *rimelig* Betaling leverer Middagsmad til de af Beboerne i Huset og det omgivende Kvarter, der ønsker det.

I Forbindelse med Køkkenet ligger en Spisesal for de Kunder som foretrækker at spise Maden paa Stedet, og til Brug for dem, der foretrækker at nyde Maden i egne Omgivelser, indrettes bekvemt beliggende Madelevatorer, hvor man efter et Signal fra Køkkenet til ens Stue kan gaa hen og hente sin Mad varm og net anrettet i en til Brugen komponeret appetitlig „Madbakke“, hvis Anrætnings-Service gaar ned igen til Opvask, medens Beboeren selv ved sin lyse „fire-clay“-Vask efter endt Maaltid skylder sit personlige Service af for derefter selv at brygge sin Kaffe (naar hun har noget) og sætte sig med sin Avis og nyde sin Middagshvile i sit *egget* Hjem.

Hvilket forskelligt Billede fra den Virkelighed, i hvilken den sparsomt betalte selverhvervende Kvinde nu bevæger sig, naar hun skal indtage det Maaltid, der maaske i Hjemmet i hendes Barndom og vegeterende Ungdom var Dagens hyggeligste, men som siden hun blev et nyttigt erhvervende Menneske i Samfundet, er bleven et nødvendigt Onde, som skal overstaas hurtigt muligt, fordi ingen har tænkt paa at organisere og indrette Boliger og Forhold med hendes og ligestillede Behov for Øje.

Mulig vil man ogsaa kunne faa „fuld Kost“ fra Køkkenet, men det forudsættes, at de fleste af Beboerne er saaledes stillede, at de selv ønsker at sørge for den „tørre Kost“.

Gennem Køkkenet skulde man ogsaa til Dagen efter kunne bestille sit Morgenbrød, Mælk o. l., som saa bringes til hver enkelt Dør.

Rengøring.

Det vil muligvis kunne indrettes saaledes, at Beboerne kan *abonnere* paa Rengøring, hvis de har Raad til det og ikke ønsker selv at udføre dette Arbejde, der med de forskellige Bekvemmeligheder, der indrettes, skulde synes overkommeligt for ethvert raskt Menneske.

Sammen med Rengøring hænger

Spørgsmaalet om Fjernelse af Affald. — Dette bliver jo kun „tørt“ (Papir, visne Blomster, Klude o. l.). — En fælles Affaldskanal, centralt beliggende, er tænkt som Løsningen i et Hus af denne Art. —

Vask.

Der indrettes naturligvis Vaske-, Tørre- Rulle- og Strygestuer. Beboerne kan altsaa have deres egen Kone til Vask fremfor at levere Tøjet ud, noget mange sikkert vil paaskønne.

Portner.

I en Portnerloge lige ved Husets *eneste* til daglig farbare Indgang kan der afleveres Besked, Pakker o. l. til Beboerne, der tillige hver faar sin Box til Nøgle, saaledes at Portneren altid kan kontrollere om den, en eventuel Besøgende ønsker at træffe, er hjemme, inden vedkommende faar Adgang til Huset. —

Det trænger næppe til mange Forklaringer, at man i et Hus af denne Art skylder at tage visse Hensyn, hvis den sikre Følelse af et Hjem med et Hjems Garanti skal kunne opretholdes.

„Foden under eget Bord“ er det, ethvert Menneske, ogsaa en enligstillet, selverhvervende Kvinde, trænger til og længes efter.

Under vore hidtilværende Pensions- og Lejeværelsesforhold med deres mange Skavanker, har det været vanskeligt for ikke at sige umuligt for de fleste enligststillede Mennesker, Mænd og Kvinder, at opnaa den Art af Hjemmehygge, som har blivende Værdi.

Der er ingen Tvivl om, at ordnede Boligforhold i høj Grad er betin-

gende for Værdien af det Arbejde, en betalt Arbejder udretter paa sin Arbejdsplads. Man henter sig Styrke og Kræfter i et vel indrettet Hjem, hvor lille og beskedent dette end er, men sætter Kræfter til ved at tilbringe sin Hviledag og Fritid i uordnede og utilfredsstillende Forhold. —

Hvor taalmodig har ikke den enligststillede Stand været. Hvor har den ikke i aarevis navnlig i Hovedstaden som Logerende hos Familier trofast betalt Huslejen for disse og siddet paa sin beskedne Pind, medens Familien har nydt hele Fordelen ved Hjemmets øvrige Indretninger og alene har haft hele Følelsen af at være i et Hjem.

Kvindernes Boligselskab, der ingenlunde er blind for, at der er de Befolkningsslag, (nemlig Familier med Børn, for hvem Boligforholdene sikkert er endnu værre omend paa en anden Maade), ser med Interesse paa ethvert Forsøg, der gøres for at afhjælpe Nøden ogsaa i den Retning, men vor Opgave har været at søge at bryde den første Breche i Muren til en Reform paa vort Boligvæsens Omraade for den enligststillede Stand og den Del af den, der staar os nærmest, nemlig Kvinderne, som vel ogsaa kan siges at behøve Hjælpen mere end de enligststillede Mænd, for det første, fordi deres Tal er større end Mændenes og de Pengesummer, de raader over, oftest mindre.

Vi har med andre Ord villet bygge et Mønsterhus, fri for alle unødvendige, kostbare Paahæng, og som en god Vejleder for fremtidige Operationer paa dette Felt.

Maatte Forsøget lykkes for os!

Th. Daugaard.

5te almindelige danske Møde for Børnesagens Venner paa Nyborg Strand 25. og 26. Juni 1918.

—o—

Som Bladets Læsere vil huske, var D. K. ifjor for første Gang repræsenteret ved Børnesagens Møde paa Nyborg Strand, ved et af Medlemmerne af vort Børneforsorgsudvalg, Marie Riising Rasmussen. Ogsaa i Aar var der en Repræsentant for D. K. tilstede, Formanden for Børneforsorgsudvalget, Gyrithe Lemche.

Tilslutningen til Mødet var dette Aar endnu større end tidligere, og den store Forsamling, hvori Kvinder

og Mænd var omtrent ligelig repræsenteret, fulgte baade Foredragene og de derefter følgende Diskussioner med en Opmærksomhed, der vidnede om, i hvilken Grad den opvoksende Slægts Lykke og Trivsel laa dem alle paa Mjærte.

Dog kunde ingen være blind for, at selv om der ingen Mængdeforskel herskede om Maalet, saa var Meningerne stærkt delte med Hensyn til ad hvilke Veje, der skulde arbejdes